ממה ומטה · גפ' סוס היהומים (ערכין דף כג:) לא תני לעיל מטה המוליעא מסוס דמוליעא לא משקיעין ליה לעיל לחתא כדלמר נמי הכא מטה ומטה ומעט ובפ' לקט"פ (כתובות דף סה:) גבי מסירה לחמו על ידי שליח בעני שביקראל דלא יהיב לה עיל מטה · ומפן מסוס להמס קודם שנשתא ו לא היה לה לעיל מדת מטה* : **השתא** זבוני מזבנינן הכהא והכי קיימ לן בעין סדורי מסדרינן בתמיה פירוש ומען נסדר לו להניח מן המטות כדי לקטף כסות לעוך שניס עשר חדש כמו שעושין בערכין : **נימא** ליה לא עלי דידי רמיתי· לאו למחני פריך למחי מחזיר לו הכר דש"ב למה המתין עד כאן ועוד דמה לריך טעם על מנות המקום ועוד וכי לא ידע דכתיב (דברים כד) ולך תהיה לדקה לעיל על כרחך ידע ואפילו הכי מקשה ליה וא"כ מה מתרן לו לעיל גרלה דתרבי עקיבא ורבי ישמעאל פריך דתמרי כל ישראל בני מלכים הם וכולן רלוון לאוחה ליעטלא ואמאי כיון דליתא לוזמה לעיל לכבוד ולטי בעלמא למה ים לנו לומר שכל זה הטיל הכתוב על המלוה כיון שלא פירש הכתוב בהדיא ולא היה שייך עליו יותר מעל אחר כיון דסגיא ליה בלאו הכי ומשני נמ בתיעטא שייך לומר לך תהיה לדקה והטיל עליו הכתוב שלא למטוע ממנו הטו והכטוב והתעטנו שהורגל בו עד עתה : הקדם

[א] יונתן מטה ומטה ומעט ומטה ומטה ומפיק לעניי לו דאבל לא לאשתו ולא לבניו ולבנותיו הא אמרת לו אבל לא לאשתו ולבניו אלא אידי ואידי לדידיה תרתי למה לי? חדא דאכיל עלה וחדא דזג עלה בדשמואל דאמר שמואל כל מילי ידענא אסותיידו לבר מהני תלת מאן דאכיל אהינא מרירא אליבא ריקנא ומאן דאסר מיתנא דכיתנא רשיבא אחריצה *ומאן דאכיל נהמא ולא מסני ארבעה *גרמידי חני חנא קמיה דרב נחמן בדרך שמסדרין בערכין כך מסדרין בבע"ח א"ל השתא זבוני מזבנינן ליה סדורי מסדרינן ליה? ומי מזבנינן ליה והתנן המחרישה יום אחד כרשב"ג תנא קמיה והכי קאמר ליה השתא לרשב"ג זבוני מזבנינן ליה, סדורי מסדרינן ליה דתנן רשב"ג אומר אף לעצמו אינו מחזיר אלא עד שלשים יום מכאן ואילך מוכרן בב"ד, ומאי דכי קאמר רשב"ג זבוני, לגמרי קאמר, דלמא הכי קאמר: עד שלשים יום הדר ליה בעיניה מכאן ואילך מיהדר ליה למאי דהוי ליה ומזבנינן מאי דלא חזי ליה? אי סלקא דעתך אית ליה לרשב"ג האי סברא, ליכא מידי דלא חזי ליה דאמר אביי *רשב"ג ורבי שמעון ורבי ישמעאל ורבי עקיבא כולהו סבירא להו כל ישראל בני מלכים הן רשב"ג *דתנן לא את הלוף ולא את החרדל רשב"ג מתיר בלוף מפני שהוא מאכל לעורבין רבי שמעון *דתנן בני מלכים סכין שמן ורד על גבי מכותיהן בשבת שכן דרכן לסוך בחול ב' שמעון אומר כל ישראל בני מלכים הן רבי ישמעאל ורבי עקיבא דתניא *דרי שהיו נושין בו אלפיזון ולבוש איצטלא בת מאה מנה מפשטין אותה ממנו ומלבישים אותו איצטלא הראויה לו ותנא משום רבי ישמעאל ותנא משום רבי עקיבא כל ישראל ראוין לאותה איצטלא ולמאי דסלקא אדעתין מעיקרא דיהיב ליה מאי דהוי ליה ומזבנינן מאי דלא חזי ליה בשלמא כר וכסת חזי ליה דביני ביני, אלא מדרישה למאי חזיא? *אמר רבא בר רבה *מהרישה דבספא, מתקיף לה רב חגא ולימא ליה "לאו עלי קרמית? אמר ליה אביי אביי

ולבנותיו אלא אידי ואידי לדידיה תרתי למה לי? חדא דאכיל עלה וחדא דזג עלה בדשמואל דאמר שמואל כל מילי ידענא אסותיידו לבר מהני תלת מאן דאכיל אהינא מרירא אליבא ריקנא ומאן דאסר מיתנא דכיתנא רשיבא אחריצה *ומאן דאכיל נהמא ולא מסני ארבעה *גרמידי חני חנא קמיה דרב נחמן בדרך שמסדרין בערכין כך מסדרין בבע"ח א"ל השתא זבוני מזבנינן ליה סדורי מסדרינן ליה? ומי מזבנינן ליה והתנן המחרישה יום אחד כרשב"ג תנא קמיה והכי קאמר ליה השתא לרשב"ג זבוני מזבנינן ליה, סדורי מסדרינן ליה דתנן רשב"ג אומר אף לעצמו אינו מחזיר אלא עד שלשים יום מכאן ואילך מוכרן בב"ד, ומאי דכי קאמר רשב"ג זבוני, לגמרי קאמר, דלמא הכי קאמר: עד שלשים יום הדר ליה בעיניה מכאן ואילך מיהדר ליה למאי דהוי ליה ומזבנינן מאי דלא חזי ליה? אי סלקא דעתך אית ליה לרשב"ג האי סברא, ליכא מידי דלא חזי ליה דאמר אביי *רשב"ג ורבי שמעון ורבי ישמעאל ורבי עקיבא כולהו סבירא להו כל ישראל בני מלכים הן רשב"ג *דתנן לא את הלוף ולא את החרדל רשב"ג מתיר בלוף מפני שהוא מאכל לעורבין רבי שמעון *דתנן בני מלכים סכין שמן ורד על גבי מכותיהן בשבת שכן דרכן לסוך בחול ב' שמעון אומר כל ישראל בני מלכים הן רבי ישמעאל ורבי עקיבא דתניא *דרי שהיו נושין בו אלפיזון ולבוש איצטלא בת מאה מנה מפשטין אותה ממנו ומלבישים אותו איצטלא הראויה לו ותנא משום רבי ישמעאל ותנא משום רבי עקיבא כל ישראל ראוין לאותה איצטלא ולמאי דסלקא אדעתין מעיקרא דיהיב ליה מאי דהוי ליה ומזבנינן מאי דלא חזי ליה בשלמא כר וכסת חזי ליה דביני ביני, אלא מדרישה למאי חזיא? *אמר רבא בר רבה *מהרישה דבספא, מתקיף לה רב חגא ולימא ליה "לאו עלי קרמית? אמר ליה אביי

אביי

לעטופות : **לעורבים** · ויש"ל בני מלכים ויש להם לגדל עורבים לעטי ולשחוק : **שכן דרכן לסוך בחול** · בלא סוס מכה הלכך כי חיכא מכה נמי לא מוכחת מילתא דלרפואה עביד*(דכי גזרו) דבנן משום סחיקת סממנין : **מפשיטין מוהה ממנו** · לפרוע לבעל חוב את חובו : **בשלמא כר וכסת** · דתנן במתניתין לוכח לגמיר "מוכרן" דקתמר רשב"ג לביני ביני קתמר לקמן גרועה וימנו וביני ביני יטול בחובו : **מנה מהרישה** · דקתני במתניתין ועלה קתמר רשב"ג מוכרן מאי ביני ביני לוכח : **ומימא ליה** · מלוה : **לאו עלי דידי רמיה** · לפרנסך : לוכרן

נא שליח כ"ד כמלוה · והכי קתמר בחון תעמוד לחתה והחיים שהות שליח ב"ד ולאחר לחה טוחה בו יוליח לנוך : **סדי בעל חוב לחבר** · שהוא רלחי ליכנס לחובלו והכי קתמר קרח חס חכול תחכול על ידי שליח ב"ד בעל חשתא תשיבנו לו : **שנאמר בחון תעמוד והחיים** · שהות שליח בית דין גם הוא יעמוד בחון : **נא ימשכנו כליס שעושין בהן לוכל נפש** · דליתרבו מכי נפש הוא לובל : **מעה ומעה** · לקמן הוא מפרש לחת **נתנים** לאכול ולחת ליטן : **מנא** · של לבד שקורין פוליטר"ש במקום שאין כסחות : **נעשיר** · שהורגל במלעות : **ומפן נעני** · לפי מה שהורגל דנבי ערכין כתיב "ואם מך הוא מערכך" ודרשינן (ערכין דף כד·) החייהו מערכך, נזכר הבא למשכנו כשאין ידו מגעת והוא "ניזון בהגעת יד דכתיב (ויקרא כה) והטמידו לפני הכהן והטעריך לאותו הכהן" מעייר לו כדי חייו וטוהל השאר ונלא ידי הקדש ואפי' העשיר לאחר שאמדוהו ונטל מה שבידו ומיהא נמי גמרינן לבעל חוב שמעיירין לו כדי חייו כדאמר לקמן (דף קיד·) דגמר מלוה מיכה : **לו** · הוא לריך ליתן מטה לבל לא לאשתו ולבניו דהחייהו כתיב ולא הוטל על המלוה להחיות את בני ביתו : **שמסדרין** · שמין להניח לו לרכי חייו לשון והטעריך לאותו לישנא אחרינא שמסדרין לשון סדיך ושחיקן שמעתי: **תדרשה עיקר סידור בערכין כתיב** · כדפי' לעיל : **למאן** · המטה הסנים : **מיתנא דציבא דיקיעא מחרציה** · חבל לח של פשקן על מתניו : **מהיכא** · תמרת : **ריקנא** · קודם לכילה : **ולא מסני מרבעה גרמידי** · קודם שיטן הלבד יהבינן ליה מטה סניה ומוליבה ברחוק מרבע לחות ממקום לכילתו ועל כרחו ירגיל לעמוד וללכת במשכב ולא ייטן על מטה שאכל : **וזבוני מזבנינן ליה** · לאחר שלעים יום לף בלים הלריכין לו כדחתן מסלעים ולהלן מוכרן : **מנא הכא מעמון חני מנא קמיה** · דרב נחמן להך מתני' רשב"ג לומר כדרך שמסדרין וכו' : **זבוני נגמרי** · שלא יטליר לו לפי ערכו בשמלום : **בעיניה** · כמות שהיה חשובה לח מבלבול שלל מעיל יחזיר לו הוא בשלמה : **מסדר ליה מאי דמוי ליה** · ימכור לו של שיהלין ויקח לו לחתה של לעמר ומחתה של קנבוס : **מי לית ליה לרבן גמליאל מאי סברא** · לסדר לבעל חוב : **ליכא מידי דלא חזי ליה** · מאחר שהורגל בו דהא שמעתא ליה דתמר כל ישראל בני מלכים הם דתמר תביי וכו' : **לא תא הלוף ולא תא סחרדל** · מטולטלין בשבת שאינם רלויים היום לא זה ולבעל ולא זה לטמון, לוף מין קטנית ולינן רחוץ למאכל בהמה חי ואפילו מבושל בהמה חי ולא עמוד מי' : **דתנן** · דלינן בפ' [בני מלכים] [כתובות סה.]

נעשיר · שהורגל במלעות : **ומפן נעני** · לפי מה שהורגל דנבי ערכין כתיב "ואם מך הוא מערכך" ודרשינן (ערכין דף כד·) החייהו מערכך, נזכר הבא למשכנו כשאין ידו מגעת והוא "ניזון בהגעת יד דכתיב (ויקרא כה) והטמידו לפני הכהן והטעריך לאותו הכהן" מעייר לו כדי חייו וטוהל השאר ונלא ידי הקדש ואפי' העשיר לאחר שאמדוהו ונטל מה שבידו ומיהא נמי גמרינן לבעל חוב שמעיירין לו כדי חייו כדאמר לקמן (דף קיד·) דגמר מלוה מיכה : **לו** · הוא לריך ליתן מטה לבל לא לאשתו ולבניו דהחייהו כתיב ולא הוטל על המלוה להחיות את בני ביתו : **שמסדרין** · שמין להניח לו לרכי חייו לשון והטעריך לאותו לישנא אחרינא שמסדרין לשון סדיך ושחיקן שמעתי: **תדרשה עיקר סידור בערכין כתיב** · כדפי' לעיל : **למאן** · המטה הסנים : **מיתנא דציבא דיקיעא מחרציה** · חבל לח של פשקן על מתניו : **מהיכא** · תמרת : **ריקנא** · קודם לכילה : **ולא מסני מרבעה גרמידי** · קודם שיטן הלבד יהבינן ליה מטה סניה ומוליבה ברחוק מרבע לחות ממקום לכילתו ועל כרחו ירגיל לעמוד וללכת במשכב ולא ייטן על מטה שאכל : **וזבוני מזבנינן ליה** · לאחר שלעים יום לף בלים הלריכין לו כדחתן מסלעים ולהלן מוכרן : **מנא הכא מעמון חני מנא קמיה** · דרב נחמן להך מתני' רשב"ג לומר כדרך שמסדרין וכו' : **זבוני נגמרי** · שלא יטליר לו לפי ערכו בשמלום : **בעיניה** · כמות שהיה חשובה לח מבלבול שלל מעיל יחזיר לו הוא בשלמה : **מסדר ליה מאי דמוי ליה** · ימכור לו של שיהלין ויקח לו לחתה של לעמר ומחתה של קנבוס : **מי לית ליה לרבן גמליאל מאי סברא** · לסדר לבעל חוב : **ליכא מידי דלא חזי ליה** · מאחר שהורגל בו דהא שמעתא ליה דתמר כל ישראל בני מלכים הם דתמר תביי וכו' : **לא תא הלוף ולא תא סחרדל** · מטולטלין בשבת שאינם רלויים היום לא זה ולבעל ולא זה לטמון, לוף מין קטנית ולינן רחוץ למאכל בהמה חי ואפילו מבושל בהמה חי ולא עמוד מי' : **דתנן** · דלינן בפ' [בני מלכים] [כתובות סה.]

[דלינן זמנו כ"ל]

נא שליח כ"ד כמלוה · והכי קתמר בחון תעמוד לחתה והחיים שהות שליח ב"ד ולאחר לחה טוחה בו יוליח לנוך : **סדי בעל חוב לחבר** · שהוא רלחי ליכנס לחובלו והכי קתמר קרח חס חכול תחכול על ידי שליח ב"ד בעל חשתא תשיבנו לו : **שנאמר בחון תעמוד והחיים** · שהות

תורה אור